A°. 1830. N°. 53.

SURINAAMSCHE KRANT.

DINGSDAG, DEN 11den MEI.

Algemeene Secretarij.

Den 10 Mei 1830.

Den Heer H. EUSTACE, benoemd zijnde tot *Assessor van de Regtbank van Kleine Zaken*, heeft den Eed, voor die betrekking bepaald, in handen van den Gouverneur Generaal afgelegd.

De algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

PARAMARIBO, *10 Mei*, *1830*.

De Engelsche dagbladen hebben dezer dagen berigt, dat de Regering van Brazilie door middel van den Markies *de Barbacena* te Londen over eene nieuwe geldleening van 2 millioen P. sterlings onderhandeld had, en dat dezelve onmiddelijk zoude gesloten worden, zoodra de goedkeuring des keizers op de voorgestelde voorwaarden, uit Brazilie zoude aangekomen zijn. De Londensche *Courier* spreekt dit berigt thans tegen, zich beroepende op eenen brief, dien de Braziliaansche Minister van Finantien aan een Londensch Bankiershuis geschreven had, en waarbij al het deswege in omloop gebragte gelogenstraft werd. Deze brief was den 24sten October, en dus eenige dagen na de aankomst van den Markies *de Barbacena* te Rio-Janeiro, geschreven; en het is dus waarschijnlijk, dat de bedoelde berigten niet geheel ongegrond zijn geweest, maar, dat de Keizer zijne toestemming tot het sluiten dier geldleening geweigerd heeft, waarvan, zoo als men nu aan de Londensche Beurs beweerde, het denkbeeld bij de Portugesche Staatslieden zoude opgekomen zijn, die zich te Londen tot een Regentschap over Portugal vereenigd hebben, en op die wijze de middelen wilden vinden, om met kracht iets tot ondersteuning van de zaak der jonge Koningin te kunnen ondernemen.

Blijkens de van Regeringswege openbaar gemaakte staten, hebben de Rijks-inkomsten van Groot-Brittannie over het jaar, dat met den 5den Januarij 1830 is geëindigd, eene som van *L* st. 47,139,873 opgeleverd, en dus *L* st. 1,165,449 minder, dan in het jaar, dat met den 5den Januarij 1829 ten einde is geloopen. Dit, zelfs voor Engeland niet onaanzienlijk, verschil betreft voornamelijk de accijnsen, die in 1829 *L.* st. 950,652 minder hebben opgebragt, dan in het vorige jaar.

In sommige Engelsche dagbladen wordt beweerd, dat het nadeelig verschil nog veel grooter is, dan men na eene vlugtige inzage der boven vermelde staten zoude vermoeden, daar de hooge prijs der granen in 1829 eenen buitengewoon sterken aanvoer van dat artikel van buitenslands veroorzaakt heeft, en het groote te kort op het stuk van in- en uitgaande regten alzoo door eene ontvangst gedekt is geworden, die niet wel onder de gewone ontvangsten geteld kan worden. Het bedrag der inkomende regten op het graan is namelijk in het thans verstreken jaar ruim *L.* st. 900,000 geweest, terwijl in 1828 deze zelfde tak van inkomsten slechts *L.* st. 130,000 heeft opgebragt. Men voegt er bij dat de Regering in het laatste jaar de opbrengst der belasting op de thee, die in Ierland verbruikt wordt, ten bedrage *L.* st. 450,000, op den gewonen staat der inkomsten onder het hoofdstuk der accijns gebragt heeft, waar deze post blijkbaar niet behoorde, vermits de bedoelde staat alleen de inkomsten van het eigentlijke *Groot-Brittannie* bevatte.

Van eenen anderen kant merkt men aan, dat de vermindering der Rijks-inkomsten zich gedeeltelijk uit den lagen prijs van sommige koopwaren verklaren laat, waarvan de regten volgens de waarde dier artikelen berekend worden, hetgeen natuurlijk de schaal ten nadeele der Regering doet overhellen, zonder dat men daaruit nadeelige gevolgtrekkingen ten aanzien van de welvaart des volks kan afleiden. Ook beweert men, en zoo het schijnt op goeden grond, dat de vermindering der inkomsten ten minste niet op eene onrustbarende wijze *toeneemt*, daar deze vermindering over het *eerste* vierondeeljaars van 1829, *L.* st. 546,912, en dus bijna even veel bedragen heeft, als over de negen overige maanden van dat jaar te zamen genomen.

Reeds vroeger heeft men van geschillen hooren spreken, die, ter zake van het betalen van zekere oude schatting aan den Heiligen Stoel, tusschen de Napelsche Regering en den Paus zouden plaats hebben, doch niemand, die met de geschiedenis daarvan bekend is, konde denken, dat het daarmede ernstig gemeend zijn zoude. Men schijnt zich echter daarin vergist, en de staatkunde van het Hof van Rome miskend te hebben. Althans in het Engelsch ministerieël avondblad leest men eenen brief uit Napels van den 4den December, waaruit wij het volgende overnemen.

» Er heeft zich ten aanzien van het Koningrijk Napels eene omstandigheid opgedaan, die voor geheel Europa belangrijker gevolgen kan hebben, dan men bij den eersten opslag zoude vermoeden. Onze minister van van Finantiën, de Heer *de Medici*, die ons twee of drie weken geleden verlaten heeft, om zich te Madrid bij zijnen Koning te vervoegen, en vervolgens te Lissabon over het huwelijk van Don *Miguel* met de zuster der nieuwe Koningin van Spanje te gaan onderhandelen, was genoodzaakt, zijnen weg over Rome te nemen. Naauwlijks was hij in de hoofdstad der Kristenheid aangekomen, of men viel hem lastig over de betaling van zekere schatting, die de Koning, zijn meester, sedert lang aan den Paus schuldig is. De Heer *de Medici* wilde deze zaak in het eerst op een schertsenden toon behandelen, maar de Kardinaal *Albani* is de man niet, die zijne eischen op verschuldigde gelden zoo spoedig opgeeft. In het kort, er ontstond eene wezenlijke breuk, die ten gevolge heeft gehad, dat de Koning van Napels op dit oogenblik door den Heiligen Stoel in den ban is gedaan, terwijl men tevens gezind schijnt, om het tot het uiterste te laten komen, ten einde dien Vorst tot de betaling der aanzienlijke geldsommen welke men van hem meent te vorderen te hebben, te noodzaken. De Napelsche Aartsbisschoppen en Bisschoppen zijn daarenboven door Z. H. strengelijk gegispt geworden, omdat zij verzuimd hebben, eene schatting op te brengen, in welker betaling zelfs de Iersche geestelijken geene zwarigheid maken."

Het Bestuur der Posterijen te Parijs heeft omtrent de dienst der brievenpost in die hoofdstad, gedurende het jaar 1829 de navolgende opgaven openbaar gemaakt:

Getal der brieven, die uit de Departementen te Parijs zijn aangekomen . .	9,212,802
Brieven, te Parijs in de bussen gevonden, om in die stad zelve bezorgd te worden	5,275,607
Gedrukte stukken van allerlei aard, te Parijs rondgedeeld	2,200,000
Brieven, volgens gedane opgave met geldswaarde bezwaard	54,340
Verder aanbevolene brieven . .	24,513
Brieven, welker opschrift bij *vergissing* Parijs inhield, en die men dus naar de Departementen heeft moeten terug zenden	3,058
Brieven, te Parijs aangekomen, zonder behoorlijk gesloten te zijn . . .	7,478

Onder deze laatste brieven waren er 484 met banknoten en wisselbrieven tot eene gezamenlijke waarde van franken 1,330,270,79.

Eindelijk brieven, zonder opschrift te Parijs aangekomen, en die men heeft moeten openen, om ze aan de afzenders terug te zenden 456

Ook van deze laatste brieven waren sommige met banknoten en wisselbrieven bezwaard, welker gezamenlijke waarde fr. 205,806,75 bedragen heeft.

Men ziet uit deze opgave, dat het aantal der vergissingen bij de Franschen afzenders van brieven oneindig veel grooter is, dan men vooraf zoude vermoeden; eene omstandigheid, die juist niet geschikt is, om aan de klagten, welke aldaar van tijd tot tijd over de onregelmatige dienst der brievenpost worden aangeheven, en die zelfs in ons vaderland reeds navolging gevonden hebben, veel gewigt bij te zetten.

ONFEILBAAR MIDDEL TEGEN DEN LINTWORM. (*)

Het Pruissisch Gouvernement, heeft tegen den Lintworm, het volgende middel van den Heer SCHMIDT, Med. Dr., gekocht, na dat deszelfs kracht daartegen bewezen was.

R. P. Rad. valer. min. ℈ vj. Fol. Senn. ℥ jj. f. l. a. infus. colat ℥ vj. add. natr. sulphurici crystal. ℈ jjj. Syr. mannae ℥ jj. Elaeosachari tanaceti ℈ jj. M. D. S.

in te nemen: twee lepels 's morgens nuchter, en zoo vervolgens, alle twee uren. In de tusschenpoozen, moet den lijder overvloedig koffij drinken, sterk verzoet met siroop of suiker, om den worm van zijne slijmering te ontdoen, denzelven naar het onderste gedeelte van het darm-kanaal te drijven, en ook den uitgang te verhaasten. Het gebruik van deze remedie, wordt tot 7 uren 's avonds voortgezet; des middags eet den lijder eene dunne meelpap en eenige stukjes Haring; ten 8 uren neemt men wat haring-sla met versch gekookte hespe (†), veel olie en suiker. Dit middel is dikwijls voldoende, om den Lintworm den eersten dag te verdrijven; 160 personen zijn sedert 20 jaren daardoor gered geworden.

(*) Getrokken uit het *Antwerpsch Nieuwsblad*, No. 104 van Zaturdag, 29 Augustus, 1829.

(†) *Hespe*, is het achterste gedeelte van eene ham.

De Heer *Gachard*, adjunct-archivarius des rijks te Brussel, heeft de eer gehad den Koning aan te bieden eene verzameling van onuitgegevene brieven van hoogst deszelfs doorluchtigen Voorzaat *Willem I*, prins van Oranje-Nassau, stichter van de republiek der vereenigde Nederlanden. Deze voor de geschiedenis zoo belangrijke bijdrage zullen waarschijnlijk door den druk bekend gemaakt worden. Tot hiertoe is er, om zoo te zeggen, niets in het licht gebragt van de briefwisseling van eenen vorst, die eene zoo groote rol in 's lands omwenteling gespeeld heeft.

Onlangs heeft onzen Koning, eenige bepalingen gemaakt nopens het verlossen uit slavernij van slaaf gemaakte schepelingen. De schadeloosstelling van den losprijs, welken van wegen het rijk zal gegeven worden, is voor elke gevangen of slaaf op 500 guldens vastgesteld.

De bevolking der stad Rome bevat tegenwoordig eene bevolking van ruim 142,000 zielen.

Te Jemelle, een dorp in de provincie Namen, is een onderaardsch kasteel gevonden geworden. Men houdt zich thans bezig om in het binnenste van dit oud gebouw te kunnen doordringen.

MENGELWERK.

DE GESTRAFTE KUNSTENAARS-TROTS.

GUADAGNI was een der uitmuntendste zangers van *Italië*, en bragt elk in verrukking door de liefelijkheid zijner stem. De Natuur scheen dit slagt-offer der in dat land toenmaals heerschende schandelijke verminking daardoor schadeloos gesteld te hebben, dat zij dezen heerlijken zanger niet alleen eene zuivere

buigzame stem, maar ook een bevallig voorkomen, een zeldzaam geheugen en daarbij in[illegible], wat hij verrigtte, eene bewonderenswaardige vaardigheid geschonken had. Het gansche kunstlievende *Europa* trachtte, het koste wat het wilde, den zanger te hooren. Er zijn weinige kunstenaars, die in zulk eenen graad van volkomenheid, gaven van zoo verschillenden aard in zich vereenigen; want GUADAGNI was zanger, schouwspeler en *declamator* tevens. Uit achting voor 's mans kunsttalent, componeerde GLÜCK zijnen *Orpheus*, en men zegt, dat deze groote componist de muzijk ver beneden het gezang van GUADAGNI stelde, omdat hij zulke hemelsche toonen deed hooren, dat men naar de muzijk niet luisterde. Hij sprak verscheidene talen met eene zeldzame vlugheid; hij had zich eenen geruimen tijd te *Londen* opgehouden, en sprak het *Engelsch* zoo vlug, dat, na zijnen terugkeer in *Italië*, *Engelschen* die hem niet kende, den *Italiaan*, als hunnen landsman begroetten. — Het is jammer dat zulke zeldzame gaven door vele gebreken werden verduisterd, die hem zoo menige onaangenaamheid berokkend hebben, en zonder welke hij, hoogstwaarschijnlijk, een zoo welgesteld man zou geworden zijn, als hij buiten twijfel een uitstekend, ja de eerste kunstzanger van zijnen tijd was.

GUADAGNI bezat eenen ondragelijken hoogmoed, moest altijd de keurigste en lekkerste spijzen op zijne tafel hebben, en spreidde eene pracht ten toon, als slechts eenen vorst betaamde.

PHILIPPUS, hertog van *Parma*, in wiens hoofdstad GUADAGNI zich toenmaals ophield, kwam eens in de noodzakelijkheid, hem wegens pligtverzuim te bestraffen.

GUADAGNI zong namelijk in de Opera te *Parma*, toen de eigenzinnige zanger, onder voorwendsel, dat hij zich niet wel bevond, op eens zoo nalatig werd in zang en spel, dat deze plotselijke verandering, zoowel bij het hof als bij het publiek, zoo zeer in het oog liep, dat de Hertog hem bij zich ontbood, en den zanger, wien hij eene aanzienlijke jaarwedde gaf, eenige verwijten deed wegens deze nalatigheid in de uitoefening van zijne kunst; te meer, omdat er juist op dat tijdstip aan het hof van PHILIPPUS zich twee *Fransche* Prinsen bevonden in wier tegenwoordigheid hij de buitengewone talenten des zangers geprezen, en hun veel genoegen voorspeld had. GUADAGNI verontschuldigde zich, met pijn in de keel voor te wenden, die hem sedert eenigen tijd in het zingen hinderde; echter beloofde hij het beter te zullen maken, wanneer hij eenige dagen rust zoude genoten hebben. PHILIPPUS stond hem zulks toe, en zond hem zijnen lijfarts. Doch na verloop van den bestemden tijd zong hij niets beter; want hij had zich voorgenomen, den beiden genoemden Prinsen het genot van zijnen talenten ten eenemale te onthouden, omdat zij zich spotternijen over zijne prachtige leefwijs en over andere zaken, hem betreffende, veroorloofd hadden. De Hertog hield nogmaals bij hem aan, en verzocht hem, dat hij zijne kunst zou toonen, zoo als men met regt van hem verwachten mogt. GUADAGNI nam nu het gure jaargetijde tot voorwendsel, dat hem van zijne stem beroofde, zoodra hij het tooneel betrad; wesshalve het hem ondoenlijk was, het verlangen des Hertogs te bevredigen, zoo lang deze hindernis bestond.

In dit geval bleef er voor de langmoedigheid van den teleurgestelden Vorst niets anders over, dan in eene warm gestookte zaal van zijn paleis een concert te geven, waarin GUADAGNI zou zingen. Toen deze vernomen had, dat de vreemde gasten van den Hertog er bij tegenwoordig zouden zijn, ging hij op den dag, dat het concert moest gegeven worden, ter jagt, en keerde eerst tegen den volgenden morgen huiswaarts; hij verontschuldigde zich bij den Hertog, met te zeggen, dat hij den vorigen avond niet in de stad had kunnen komen, uit hoofde, dat de poort reeds gesloten was. De Hertog, op het hoogst verstoord, liet hem in de gevangenis brengen, en gaf bevel, om hem acht dagen lang niets dan water en brood te geven. Dit had de wederspannige zanger niet verwacht, en zijn gekrenkte hoogmoed bragt hem bijna tot vertwijfeling. In zijne droefgeestigheid verzocht hij allen die hem kwamen bezoeken, om hunne voorspraak bij den Hertog, wien hij door zijne vrienden aan het verstand liet brengen, dat hij, door deze onthouding van voedzame spijs, ligt in het geval konde geraken, zijne stem geheel te verliezen, in welk geval hij den Hertog voor die daad, welke in gansch *Italie* zou bekend worden, verantwoordelijk stelde. „Het zij zoo" zeide de Hertog, die, voor het gedrag van GUADAGNI te zijnen opzigte gehouden, heimelijk nog eene andere straf bedacht, terwijl hij niet de voorspraak van deszelfs vrienden het oor scheen te leenen.

Op den zesden dag zijner gevangenis werd, op den middag, de deur zijner kamer opgeopend; het onverwachtst geopend, en verscheidene bedienden, beladen met de kostelijkste spijzen en wijnen, traden binnen, vergezeld van eenen persoon, die als een officier gekleed was, en GUADAGNI bij den maaltijd gezelschap moest houden.

« Ha! ha!" (dacht GUADAGNI bij zich zelven en begon te meesmuilen) « nu wil de Hertog zich weder met mij verzoenen."—Bijna buiten zich zelven van blijdschap, wilde hij aanstonds op de kostelijke geregten aanvallen. Maar hoe groot was zijne verbazing en zijne ergernis, toen de vreemde gast hem daarvan terug hield, en hem zeide, dat de Vorst hem bevolen had, om hem van de spijzen te bedienen, doch dat GUADAGNI eerst eene aria moest zingen, en dat hij zulks moest herhalen, telkens als hij weder andere spijs op zijn bord verlangde. — « Hoe" riep hij verstoord uit, « wie heeft het ooit gehoord, hoe zou ik nu kunnen zingen, daar ik sedert zes dagen niets dan water en brood genuttigd heb!" — « Dat is mijne schuld niet," antwoordde de officier, « ik ben juist geen vriend van de muzijk; doch ik moet het bevel des Hertogs nakomen. Gij moet derhalve kiezen of deelen: gij moet zingen en eten; of niet zingen en — niet eten." — « Dat u de drommel hale!" riep GUADAGNI uit, terwijl zijne hongerige maag en de geur der voor hem staande spijzen hem eindelijk deden besluiten, om zoo als het spreekwoord zegt, bij een ongelukkig spel een opgeruimd gelaat te toonen. — Hij zong een paar coupletten, en at met gulzigheid; maar zoo dikwerf hij van een ander geregt of van eenen anderen wijn iets verlangde, werd hij weder geplaagd, om te zingen, hoe ongaarne hij zulks ook deed. Dan, toen hij het nageregt de officier eensklaps opstond, met de verzekering, dat hij, om eene dringende bezigheid te verrigten, zijnen gast verlaten moest, zeide GUADAGNI: « Blijf toch nog eenige oogenblikken, wij zullen eerst nog een glas champagnewijn, en dan wat koffij en likeur gebruiken." — « Het doet mij inderdaad zeer leed, dat ik de eer van uw gezelschap niet langer genieten kan," (antwoordde de officier op eenen barschen toon) « uit roept mijn ambt mij op de geregtsplaats; daar wachten mij vier misdadigers, die ik......"

Verschrikt stond GUADAGNI van zijnen stoel op, en liet zijn glas uit de hand vallen. « Hoe, wat?" Gij waart ...." « De Scherpregter, Mijnheer, om u te dienen. Voor den Hertog en zijns gelijken wildet gij niet zingen; maar voor den Scherpregter van *Parma* hebt gij uw stem laten hooren. Zoo gaat het! Wie het goede niet wil; moet zich het kwade getroosten. Vaarwel!" en met deze woorden verliet hij hem ijlings.

Een oogenblik daarna ontving hij van den Hertog het bevel, om *Parma* voor altijd te verlaten.

GUADAGNI stierf te *Verona*, in den jare 1757.

ADVERTENTIEN.

TRANSPORTEN.

Den 7[den] Mei 1830. Gebroeders STUGER, aan Js. C. NASSY, Jr., van een bloot Erf, aan de *Watermolenstraat*, L[a]. A. N°. 132.

» JOH. DL. FABER, aan JACOBUS JONGENEEL, van een bloot Erf, L[a]. B. N°. 20.

Paramaribo, 11 Mei, 1830.

De fung. Secretaris,

G. S. DE VEER.

De geene die eenig regt vermeent te hebben, op eenen opgevangen, en op het piket der Justitie gecustodierden Neger, gemerkt op beide armen P. L. A., kan zich vervoegen aan het Kommissariaat van Politie dezer Kolonie.

Paramaribo, 10 Mei, 1830.

Bij afwezigheid van de Baljuw en Kommissaris van Politie der Kolonie Suriname,

De fungerende Secretaris van het Gemeente Bestuur,

G. S. DE VEER.



Op den vroegen Morgen van den 6[den] dezer, overleed alhier, na eene kortstondige ziekte, mijn waarde Vriend, den Heer PIETER VAN GEENEN, in den ouderdom van circa 39 jaren.

PARAMARIBO, J. H. DE CLERCQ.
8 Mei, 1830.

M. A. SALOMONS, *Vendumeester*, zal op den 19[den] dezer, des namiddags ten *Vier* uren, ten zijnen huize, publiek verkoopen: 42 koppen Slaven, waaronder bekwame *Kanters* en *Zagers*, laatst gewerkt hebbende op den Houtgrond *Maria'slust*; — alsmede 2 Wane Ponten ieder lang 45, en breed 11 voeten; en 2 Croescroesen, en diverse ijzere Gereedschappen, enz., enz., allen aankomende den uitl. Heer S. G. HOPPE.

De koopschat der Slaven, voor zoo veel die ten behoeven van eene Plantagie worden aangekocht; indien het montant den koopschat meer dan *f* 1000 bedraagt, kan worden voldaan in Solide Wisselbrieven, getrokken op 3 maanden zigt, voor rekening van eene Plantagie ('s Lands regten en kosten daaronder niet begrepen), mits de Wissels door den Vendumeester worden goedgekeurd.

Zijnde de Slaven 3 à 4 dagen, voor den Verkoop te bezigtigen, ten huize van voormelde Vendumeester, L[a]. A. N°. 37, aan de *Keizerstraat*.

Paramaribo, 1 Mei, 1830.

J. C. DOERRLEBEN, qq.
PIETER VAN ESCH, qq.

De Ondergeteekenden, als alleenige liquidateur der opgeloste Firma CORDUA EN BOEDDINGHAUS, is verpligt, nogmaals alle debiteuren dezer Firma, vriendelijk, edoch tevens ook ernstig uit te noodigen, het al noch verschuldigde te willen aanzuiveren; zullende de ondergeteekende, anders (hoe ongaarne ook) genoodzaakt zijn, de onwilligen in regten te moeten vervolgen. Die genen, welke somtijds eenige vordering ten lasten van gemelde firma mogten hebben, gelieven zich ten spoedigsten te melden, om na accoord bevinding, betaling te verkrijgen.

Paramaribo, 9 Mei, 1830.

D. F. BOEDDINGHAUS, qq. c. s.

*** Wordt te *koop* gevraagd, een *NEGER - JONGEN*, bekwaam voor Voetebooi. — Adres ter dezer Drukkerij.

M. A. SALOMONS, zal *HEDEN*, ten *Negen* uren, op *VENDU* verkoopen: Provisien, Hoornbeesten, Schapen en Varkens. —, Een partij Stukgoederen, om Verkoop-rekening te sluiten.

Alsmede een Vat en eenige kisten Bordeaux Wijn.

*** TE KOOP.

Een extra goed kompleet BILLIARD; en een extra goed Bakkatel; — adres ter dezer Drukkerij.

C. W. E. NIELO, neemt bij deze *afscheid* van zijne Vrienden en Bekenden.

Braamspunt, aan boord van het Schip *la Liberté*; 9 Mei, 1830.

F. VON DER HOIJA vertrekt.

JOSEPH TELLES vertrekt.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 6den dezer, het Schip Regent, Kapt. J. CLELAND, van Rotterdam.

UITGEKLAARD.

Den 8 dezer, het Schip La Liberté, Kapt. DE JONG, naar Amsterdam; lading: 486 vaten Suiker, 59 balen schoone Katoen, 2 balen gebr. Koffij, en 4208 ℔ oud Koper.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.